

کی جی بی در افغانستان

قسمت ششم

ما یکبار دیگر تأسف عمیق خود از وقوع این حادثه را ابراز داشتیم و گفتیم که در شرایط کنونی خونسردی و خویشتن داری مهمتر از همه ملحوظات دیگر است و نباید اجازه داده شود ستیزه و درگیری بالا گیرد. اینرا نیز یادآور شدیم که رهبران شوروی از ما بصورت خاص تقاضا کرده بودند تا به تره کی و امین حالی سازیم که وحدت و یکپارچگی در شرایط نهایت دشوار کنونی برای انقلاب واقعاً لازمی و اساسی است چون انشعاب در حزب و ارتش تباهی بیار خواهد آورد. امین گفت که انقلاب افغانستان یقیناً تا زمانی که کمک رفقای شوروی را با خود داشته باشد می تواند بدون او به پویۀ خود به پیش ادامه دهد اما نکته درینست که قوای مسلح در حال حاضر اوامر تره کی را نمی پذیرند درحالیکه اوامر او (امین) را می پذیرند. «من قومانده همه فرقه ها و قول اردو ها را بدست دارم. دیروز تره کی می خواست نفر خود یعنی وطنجار را به وزارت دفاع بفرستد اما کارگر نیفتاد. وقتی وطنجار به فرقه ها تلفون کرد و برای قوماندانان گفت که باید برای دفاع از انقلاب و تره کی خود را آماده سازند من بخاطر حفظ امنیت و جلوگیری از حملات واحد های تانک علیه خودم دستور دادم تا قوماندانان لوی ۴ و قوای ۱۵ زره دار برطرف گردند. وقتی تره کی اینرا شنید بمن تلفون کرد و گفت حق ندارم چنین کاری کنم. من جواب دادم که وزیر دفاع حق دارد افسران تا رتبه جگرن را عزل و نصب نماید. تره کی گفت که من حیث سر قوماندان اعلی به من امر می کند به خانه خلق حاضر شوم. آنچه را در روز پیشتر برایش گفته بودم با تأکید دوباره گفتم که فرمانده منم نه او و اینکه هیچ کس از اوامر او اطاعت نخواهد کرد. قوماندانان فقط از من اطاعت می کنند.»

امین سپس گفت که پلنوم کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. که قرار است بزودی دایر گردد باوجود مخالفت او (امین) تره کی را از همه مقام هایی که دارد سبکدوش خواهد کرد. ما گفتیم که بغرنج بودن وضع را درک می کنیم اما لازم خواهد بود کمی صبر کرد و بخاطر منافع علیای حزب و دولت اجازه داد احساسات از جوش بنشینند. گفتیم رهبران شوروی عقیده راسخ دارند که تره کی باید در رهبری حزب و دولت قرار داشته و امین پست های خود را نگهدارد. توزیع و توازن موجود نیروها در رهبری به امین صلاحیت کافی و امکانات وسیع می داد تا برای خیر و صلاح انقلاب کار کند. بدین گونه وضعیت جاری با بهترین روحیه حزبی و دولتی حل گردیده و رهبران (تره کی و امین) براساس اظهارات خود شان بر اختلافات خود فایق آمده و مانند سابق باهم یکجا کار خواهند کرد. اگر امین تره کی را برکنار سازد عملش قابل فهم نخواهد بود.

امین گفت که آنده رفقای شوروی را که در افغانستان بودند بمثابة افرادی می شناخت که دارای بیشترین احساس مسئولیت بودند، بنابراین آماده بود هر مشوره آنها را حتی در صورت موافق نبودن با آن بصورت کامل بپذیرد، اما نمی توانست مسئولیت عواقب آنرا بعهده گیرد و اضافه کرد که می توانست پیشگویی کند که چه واقع

خواهد شد. وی گفت: «حزب می داند که بالای من بیشتر از صد فیر صورت گرفته و ترون کشته شده است. در مورد سائر قربانیان دهشت تره کی همه خبر دارند. در طی دو روز گذشته چار نفر به شمول نزدیکترین همسنگرانم نواب^۱ و ستانه گل از اگسا کشته شده اند و سورگل^۲ از وزارت صحیه لادرک شده است. حوادث این چند روز اخیر حزب را تکان داده است. رفقایم در اردو خشمگین اند و انتقام خون های ریخته شده را می خواهند، بنابراین لازم است تا چند روز دیگر پلنوم کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. دایر شود و در آن تره کی بنابر دلایل صحی از سمت منشی عمومی کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. استعفی دهد. تره کی با داوطلبانه کنار رفتن موقف ارجمند خود را نگه خواهد داشت و مردم او را همچنان رهبر کبیر و بنیادگذار حزب خواهند خواند و برایش "هورا" خواهند کشید. تره کی قدرت خود را با زورگویی بدست آورده است. وی بمن اجازه نمی داد جلسات حکومت را گرداندگی کنم. وی همواره ستایش و تجلیل شخصیت خود را پیش کشیده و سرانجام کارش به دهشت افگنی کشید. اردو کاملاً بر ضد تره کی موضع دارد و در برابر پایبندش در پست منشی عمومی کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. اعتراض خود را بلند خواهد کرد.»

ما (شوروی ها) باز هم با تکیه و تأکید گفتیم که لازم است وحدت رهبری میان تره کی و امین حفظ گردد. امین گفت که می تواند کوشش کند تا تره کی پست منشی عمومی را نگهدارد اما این کار باعث بروز نا رضایتی زیاد چه که باعث بحران خواهد شد. وی باز هم با بیان شدید علیه تره کی سخن گفت و از خودپرستی، خودکامگی، خودسری و سوءاستفاده او از ح.د.خ.ا. بخاطر مقاصد شخصی اش یاد کرد و گفت که تره کی فضای ترس و ارعاب را در رهبری حزب و دولت بوجود آورده بود. «من هرچه برایش کردم ولی او پاداشم را با سوء قصد بر جانم برایم داد.» ما مسئله تغییر در حکومت، سبکدوشی و وطنجار، گلاب زوی و مزدوریار و تعیین افراد جدید را یاد آور شدیم و اینکه اعلامیه داده شده به تأیید این تغییرات از جانب تره کی اشاره کرده بود. امین گفت که تره کی مخالف برکناری این اشخاص بود، با آنها تصمیم گرفته شد تا سبکدوشی آنها و مقرری های جدید حسب معمول با ذکر تأیید تره کی اعلام شود.

در پایان دیدار ما یکبار دیگر با جدیت در مورد ضرورت نگهداشت یکپارچگی حزب سخن گفتیم. امین گفت که او با در نظر داشت نظریات دوستان شوروی باز هم با رفقای خود صحبت خواهد کرد اما مطمئن نبود که کاری کرده بتواند. وی همچنان گفت که روز ۱۵ سپتمبر تظاهراتی در کابل علیه تره کی راه انداخته خواهد شد. ما گفتیم که چنین اقدامی را نهایت نامطلوب می دانستیم و باید جلو آن گرفته شود. امین وعده کرد که جلو آنرا خواهد گرفت. [پایان سجل]

ساعت ۱۱ قبل از ظهر روز ۱۵ سپتمبر به صحبت خود با امین ادامه دادیم و برخلاف تصمیم عزل تره کی از مقام منشی عمومی که می توانست بر انقلاب اثر منفی داشته باشد سخن گفتیم. امین گفت که نگرانی های دوستان شوروی خود در مورد سرنوشت انقلاب را کاملاً درک می کند و می داند که این نگرانی عاری از منافع خودخواهانه بوده مبتنی بر مصالح علیای مردم افغانستان است. وی گفت که نظریات و پیشنهادات دفتر سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی و شخص رفقا برژنف و پوناماریف، سفیر کبیر شوروی و سائر رفقای شوروی برای حزب و کشور افغانستان پر ارزش و پر اهمیت اند اما تره کی آنها را ناشنیده انگاشته و در جهت در منصفه اجرا گذاشتن آنها کاری نکرده بود. وی اظهار داشت که او (امین) آماده است باری که وضع فعلی به هنجار درآید آنچه لازم و درکار است برای تحقق مشوره ها و پیشنهادات رهبران شوروی انجام دهد تا اتحاد شوروی بتواند پشتیبانی سیاسی خود از جمهوری دموکراتیک افغانستان را دریغ نداشته و همکاری بین نیروهای مسلح دوکشور استحکام یابد. امین اظهار داشت که رفتن تره کی از صحنه وحدت حزب را از بین نخواهد برد بلکه

^۱ معاون اگسا - (پادداشت ویرایشگر نسخه انگلیسی)

^۲ این اشخاص بی نام و نشان پاران نزدیک امین بودند که امین به یاد آنها با خودکامگی در دوران حکومت صد روزه خود نام شهر لشکرگاه را رسماً به «نواب بنار» و نام شفاخانه جمهوریت را به «سورگل ختیخ روغتون» تغییر داد - برگرداننده

برعکس آن را نیرومندتر خواهد ساخت. اگر تره کی مقام های خود را حفظ کند دورویی و دغل بازی پابرجا می ماند و خطر ستیزه ها و کشمکش های جدید می رود.

وقتی از وی پرسیده شد که چگونه باید به دفتر سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی گزارش داد، امین در پاسخ گفت که در حال حاضر همکاران نظامی اش تقاضا دارند تا تره کی از همه مقام هایش برکنار ساخته شود. او اضافه کرد که جلسه دفتر سیاسی ح.د.خ.ا. همین چند لحظه پیش پایان یافت و در آن تصمیم گرفته شد که نباید دو نیرو در برابر هم در درون رهبری حزب وجود داشته باشد. وقتی یاد آوردیم که همین شب قبل وی به ما گفته بود که تره کی مقام رئیس شورای انقلابی را نگه خواهد داشت حالانکه اکنون می گوید که تره کی باید از همه مقاماتش سبکدوش ساخته شود، امین اظهار داشت که تعداد زیاد رفقا در حزب و اردو اینرا می خواستند. ما یکبار دیگر گفتیم که چنین تغییرات شتاب زده نمی توانستند خردمندانه باشند و نباید عواقب سیاسی برکناری تره کی از رهبری ح.د.خ.ا. را به هیچ گرفت چون همه کشور او را بنام سازمانده و رهبر حزب و انقلاب می شناسد و این کار می تواند احساس جدی بی اعتمادی نسبت به حزب و رژیم بوجود آورد. ما خاطر نشان کردیم که حزب بضاعت چنین یک خانه تکانی را در حال حاضر ندارد و دشمنان می توانند از انشعاب در حزب و شک و تردید های شایع سوء استفاده کنند و اینکه فروپاشی باورها و آرمان ها موضوع بس دشوار و جدی است که می تواند عواقب وخیم و غیرقابل پیش بینی داشته باشد.

امین وعده کرد که موضوع را با اعضای دفتر سیاسی و سائر رفقا یک بار دیگر به بحث بگذارد. وی گفت که قرار است پلنوم کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. روز بعد یعنی ۱۶ سپتمبر دایر گردد تا موضوع را مورد بحث قرار دهد. وی (امین) هنوز هم عقیده داشت که سبکدوش سازی تره کی از همه مقام هایی که داشت بهترین راه حل معضله بود و وی امیدوار بود که رفقای شوروی اینرا بگونه درست درک کنند.

امین گفت که محل اقامت تره کی زیر محافظت شدید قرار دارد و به هیچ کس اجازه داده نمی شود به آن داخل شود. ما دریافتیم که خطوط تلفون او نیز قطع شده بودند و هیچ راهی برای دیدار با تره کی وجود نداشت.

روز ۱۷ سپتمبر ۱۹۷۹ سفیر کبیرپوزانوف، پافلوفسکی، ایوانوف و گوریلوف با امین دیدار کردند و مراتب شادباش های رهبران شوروی را بمناسبت تقرر وی بحیث منشی عمومی و رئیس شورای انقلابی به وی رسانند. امین با ابراز سپاس و تشکر درودهای گرم و تمنیات نیک خود را به رهبران شوروی تقدیم کرد. بازدیدکنندگان به هدایت مرکز نظر و مشوره مؤکد رهبری شوروی را به امین رسانند که نباید هیچ گونه اقدام سرکوب گرانه علیه تره کی، خویشاوندان یا طرفدارانش صورت گیرد و تره کی نباید محکوم شود. امین گفت «ببینیم که آیا این امکان دارد یا نه؟» آنها پرسیدند که مقصد وی از این کلمات چه بود؟ امین پاسخ داد که وی به نظر رهبری شوروی احترام می گذاشت ولی جای افسوس بود که رفقای شوروی در جلسه پلنوم کمیته مرکزی و جلسه شورای انقلابی در روزپیشتر اشتراک نداشتند تا می دیدند چقدر مشکل بود اعضای کمیته مرکزی و شورای انقلابی را قناعت داد تا از تقاضای خود مبنی بر مجازات شدید تره کی صرف نظر کنند. «رفقای کمیته مرکزی و شورای انقلابی فقط وقتی با بی میلی قبول کردند که به آنها گفتیم که دوستان شوروی ما از فرمولی پشتیبانی خواهند کرد که براساس آن اعضای کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. استعفای تره کی را به دلیل بیماری قبول کنند. (البته هیچگونه چنین چیزی در صحبت های ما با امین ذکر نشده بود. ما در صحبت های خود قاطعانه روی این موضع پافشاری کرده بودیم که تره کی منشی عمومی و رئیس شورای انقلابی باقی بماند.)»

امین ادامه داد که تره کی و خانواده اش امروز زیر محافظت شدید به منزلش انتقال داده خواهند شد. خانه شان نیز تحت محافظت شدید قرار خواهد داشت تا سو قصدی بر جان تره کی صورت نگیرد چون امکان آن بخاطر نفرت شدیدی که علیه تره کی موجود است می رود، اما تره کی زندانی نخواهد شد. وی گفت که خود را با دوستان شوروی در همکاری نزدیک قرار خواهد داد و گامهایی خواهد برداشت تا کمبودهای شناخته شده (خود) را رفع کرده و سبک و شیوه کار خود را بهبود بخشد. وی اظهار امیدواری کرد که دوستان شوروی از هیچگونه کمک در عرصه همکاری حزبی دریغ نکنند تا از طریق آموزش دهی روحیه مارکسیزم لنینیزم به اعضای حزب آنها بتوانند گامهای برگشت ناپذیر به پیش بردارند. امین گفت که امیدوار کمک اقتصادی شوروی به افغانستان بود

و نیز اینکه در عرصه نظامی به کمک رفقای شوروی به پیروزی های جدیدی بر دشمن نایل شده شمار مشاورین و کارکنان سیاسی از دیاد یابند و امنیت دولت استحکام یابد.»

جانب افغانی یعنی خود امین در مورد وقایع خانه خلق دیدگاه متفاوتی را ارائه کرد. این دیدگاه متفاوت قسماً در بیانیه بی تبارز یافت که معاون شورای وزیران و وزیر خارجه شاه ولی به گردهمایی سفرای کشورهای سوسیالیستی داد.

شاه ولی عضو دفتر سیاسی بروز ۶ اکتوبر سفرای کشورهای سوسیالیستی را به وزارت خارجه دعوت و به آنها اطلاع داد که توطئه بی که توسط تره کی راه انداخته شده بود کشف و خنثی گردید. او چنین گفت:

«بروز ۱۴ سپتمبر تره کی از حفیظ الله امین خواست تا نزدش برود اما به امین قبلاً اطلاع رسیده بود که اگر نزد تره کی برود کشته خواهد شد، بنابراین امین از رفتن نزد تره کی ابا ورزید. ساعت ۵ بعد از ظهر همانروز هنگامیکه سفیر شوروی با تره کی بود تره کی یکبار دیگر از امین خواست تا نزدش برود. سفیر شوروی از طریق تلفون به امین اطمینان داد که اگر نزد تره کی برود هیچ پیشامد ناگواری واقع نخواهد شد اما امین قبول نکرد چون تره کی اصرار داشت که امین بدون محافظ نزدش برود. بالاخره تره کی قبول کرد که امین با محافظ نزدش برود. امین با همراهی یک نگهبان و سه یاور نزد تره کی آمد. ترون در پیشاپیش و در عقبش سه تن نگهبان روان بودند اما آنیکه به دفتر کار تره کی نزدیک شدند نگهبانان تره کی آتش گشودند و ترون را زخم کشنده زدند. امین توانست خود را به بیرون برساند ولی بالای او نیز تیر اندازی می شد و فقط از برکت از خودگذری و تیزهوشی یاورانش که وی را در پناه دیوار به بیرون رهنمایی کردند بود که جان به سلامت برد. در طول این همه مدت سفیر شوروی با تره کی در دفتر کارش موجود بود.»

بیانیه شاه ولی بی درنگ به ماسکو گزارش داده شد. از آنسو دستور رسید تا با امین دیدار صورت گیرد و احتجاجی در ارتباط اظهارات شاه ولی صورت گیرد و تکذیب آن مطالبه گردد. روز ۹ اکتوبر سفیر کبیر پوزانوف، معاون وزیر دفاع جنرال پافلوفسکی، رئیس مشاورین نظامی گوریلوف و رئیس نمایندگی کی جی بی بوگدانوف به ساعت ۶:۰۰ شام با امین ملاقات کردند. نماینده کی جی بی در گزارشی به کریوچکوف^۳ رئیس ریاست عمومی اول کی جی بی، گفتگو را چنین شرح داد:

«در پاسخ به اظهارات ما در ارتباط با بیانات تحریک آمیز شاه ولی در گردهمایی سفرای کشورهای سوسیالیستی، امین گفت که بدون تشریفات و بمثابه یک رفیق و یک برادر حرف خواهد زد و انتظار دارد رفقای شوروی نیز چنین کنند. امین گفت: "شما شکایت و ابراز نگرانی می کنید اما یقیناً آنچه را اکنون می گوئید می توانستید قبلاً بگوئید. ما چندین بار با هم گفتگو کردیم اما پیشتر ازین شما درین موارد هیچ چیزی نگفته اید. آنچه شاه ولی به سفرای کشورهای سوسیالیستی گفت بخاطری گفته شد که همین را ما آشکارا به دفتر سیاسی کمیته مرکزی ج.د.خ.ا. گفتیم، اما دوستان ما به ما چیزی نگفتند و حتی اکنون هم شما سه یا چهار روز پس از آنکه شاه ولی سخن زد اینجا آمده اید. این اسف انگیز است. شاید لازم بود رفقای شوروی ما به ما می گفتند چه بگوئیم و چگونه رفتار کنیم."

وقتی نمایندگان شوروی آنچه را واقعاً اتفاق افتاده بود توضیح کردند امین گفت: "یقین دارم چنین نبود. تره کی بمن زنگ زد. سفیر شوروی از طریق ترجمان گفت که من می توانم نزد تره کی بروم و بالایم فیر نخواهد شد. من کاملاً معتقدم که همین چیز گفته شد. گذشته از آن، رفقای افغانی با من در اتاق بودند و آنچه را می گفتم شنیدند. البته اکنون می توان اینرا انکار کرد. من حاضریم در برابر گفته های رفقای شوروی گردن نهم. ما همیشه حاضریم مشوره های آنها را در مورد مسائل دیپلوماسی و روابط بین المللی دنبال کنیم."

امین چنین ادامه داد:

^۳ Kryuchkov

"صبح ۱۴ سپتمبر من وضعیت را به رفقا ایوانوف و بوگدانوف توضیح کردم. گفتم که آنها می خواهند مرا بکشند. من همانروز با محافظ شخصی ام نزد تره کی رفتم. من روی بردن نگهبان شخصی پافشاری کردم چون بر خطر آگاه بودم. شما خو دیدید که بیجا نبود. مسئله تلفون را قبلاً یادآور شدم. اگر رفقای که با تره کی بودند بیاد آورده نمی توانند ترجمان باید بخاطر داشته باشد چون قبل از واقعه با او به تلفون صحبت کردم. اگر ترجمان نمی تواند این موضوع را همین اکنون تایید کند پس یقیناً وقتی به سفارت برگردید اینرا برایتان خواهد گفت و بیاد خواهد داد که چه واقع شد. به هر حال، اعتقاد راسخ همین است. آیا اشتباه می کنم؟ آیا اشتباه می تواند به جنبش جهانی کمونیستی زیان وارد کند؟ اگر دفتر سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی چنین می اندیشد پس مشوره آنها را خواهم پذیرفت و هر آنچه رفقای شوروی بخواهند خواهم کرد. شاه ولی هیچ گناهی ندارد. اگر توضیحی که من از حوادث به دفتر سیاسی و به پلنوم کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. دادم اشتباه بود پس همه تقصیر بگردن من است چون من حوادث را مطابق به باورهای خود شرح کردم. اگر سرنوشت من مرگ باشد با وجدان راحت خواهم مرد چون هرچه کردم بر اساس اعتقاد خود کردم. اگر رفقای شوروی بخواهند، پلنوم کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. را فرامی خوانم و از سمت منشی عمومی استعفی می دهم و می گذارم کس دیگری انتخاب گردد. شاید اشتباه کردم که این صورت رویداد را به دفتر سیاسی و کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. گزارش دادم. باید این کار نمی شد گرچه آنچه را که واقعاً رخ داده بود برایشان گزارش دادم. رفقای شوروی نقطه نظر دیگری دارند و من به درک آنها از وقایع و باورهای شان احترام دارم. ما به دوستان شوروی خود ارزش قایل هستیم و در مسائل روابط بین المللی و امور خارجی حاضریم مشوره شان را در مورد اینکه چه باید گفت و چه نباید گفت بپذیریم. تا جایی که به رخدادهای ارتباط می گیرد، من احساس تقصیر و گناه نمی کنم چون فقط آنچه را احساس می کردم و باور داشتم گفتم. و تکرار می کنم که شاه ولی درین موضوع هیچ دخلی نداشت."

وقتی نمایندگان شوروی اصرار کردند که تصویر دقیقی از آنچه رخ داده بود باید داده شود، حفیظ الله امین گفت: "پس آیا باید رفقای خود را فرابخوانم و برایشان بگویم که همه آنچه شنیدند در واقع آنچیزی نبود که رخ داده بود؟ البته من به رفقای شوروی خیلی احترام می گذارم. من آماده ام این کار را بکنم اما آیا کار درستی خواهد بود؟ آیا درست خواهد بود جزوه های «سؤقتصد تره کی برجان حفیظ الله امین و ناکامی آن» را که میان حزب و اردو توزیع گردیده است پس بستانیم؟ این جزوه ها رخدادهای را به همین گونه شرح داده اند. واپس ستانی آنها به من منحیث منشی عمومی و به همه حزب زیانبار واقع خواهد شد."

امین چنین ادامه داد: "اگر خواسته باشید دیگر هیچ چیزی به هیچ کسی درین مورد نخواهیم گفت. احساس می کنیم که رهبران شوروی پریشان خاطرند. ما درین هیچ مشکلی نمی بینیم، گرچه این روایت خیلی پراهمیت است. شاید اشتباهات و سؤ تفاهماتی درکار باشد. یقین دارم که باورهای من درست اند اما در عین حال به باورهای رفقای شوروی ام احترام می گذارم. پیشنهاد می کنم در صورتی خواسته باشید می توانید نقطه نظر خود را اعلام دارید و بیانات ما در مورد زمانی را که چهار وزیر، گلاب زوی، وطنجار، مزدوریار و سروری در سفارت شوروی سپری کردند رد کنید." حفیظ اله امین گفت که اگر شاه ولی تاریخ را اشتباهی داده و بجای ۱۳ سپتمبر ۱۴ سپتمبر گفته او (امین) معذرت می خواهد ولی خودش درین زمینه شکایتی ندارد.

وقتی نمایندگان شوروی گفتند که دشمنان دوستی افغان - شوروی می توانند از بیانیته شاه ولی بهره برداری کنند، امین اظهار داشت: "نترسید، بگذارید مردمان واشنگتن ببینند و بچشم سر ببینند که نمی توانند در دوستی ما خللی وارد کنند. دشمنان ما سراسیمه اند چون دیگر امیدی ندارند. من قول می دهم که ما بسوی کمونیسم روانیم. نباید در مورد دوستی و برادری مردمان شوروی و افغانستان و احزاب کمونیست دو کشور نگرانی وجود داشته باشد."

امین اظهار نظر کرد به عقیده او ارزنده نیست در مورد اظهارات شاه ولی غوغا و جنجال راه انداخت و دامن بحث را گسترده ساخت تا جانب افغانی به گونه یی اظهارات مذکور را تکذیب کند یا پس گیرد. "پس گیری آن اظهارات برای کمیته مرکزی ح.د.خ.ا. و همه کشور ناگوار تمام خواهد شد چون خواهند گفت که این کار زیر فشار شوروی ها صورت گرفته است. برای شوروی ها بهتر خواهد بود رویداد را از نظر خود به

سفرای کشور های سوسیالیستی شرح دهند، از جانب ما اعتراضی نخواهد بود، و اگر پرسشی در زمینه مطرح گردد صرفاً بگویید «بروید از امین بپرسید، او برایتان همه چیز را خواهد گفت». ما در قسمت خود بر اظهاراتی که به مطبوعات دادیم ایستاد می مانیم چون اگر کار را به پس گیری برسانیم گپ به جاهای باریکی کشیده شده می تواند. حزب خواهد پرسید که اگر آنها را فریب می دهم چگونه رهبری بوده می توانم؟ اضافه بر آن، من از اعتقاداتم نمی گذرم و دوستان شوروی ما از من نخواهند تا از آنچه اعتقاد دارم بگذرم. این شیوه کمونیستی نیست. اما اگر لازم باشد آماده ام تن در دهم و ضد اعتقادات خود عمل کنم، گرچه این خلاف وجدانم خواهد بود. برای اینکه از اعتقادات خود بگذرم باید نابود شوم، باید خودکشی کنم."

فرجام کلام آنکه امین گفت که آماده است آنچه رهبران شوروی می خواهند انجام دهد حتی اگر این خلاف خواستش باشد، اما بهتر خواهد بود رهبران شوروی از دیدگاه او (امین) آگاه باشند و تصامیم خود را با در نظر داشت آن بگیرند.»

قابل ذکر است که امین در جریان گفتگو با نمایندگان شوروی از مرگ تره کی هیچ نگفت، باوجود آنکه ابلاغیه رسمی درین مورد قبلاً به آژانس خبر رسانی افغانی باختار با این یادداشت که «تا ساعت ۸:۰۰ بعداً زظهر روز ۹ اکتوبر نشر نشود» داده شده بود.

ادامه دارد ...

سخنی با خواننده

پروژه اكمال و ویرایش سند «کی جی بی در افغانستان»

خوانندگان ارجمندی که بخش های پیشین این سلسله را از نظر گذشتانده اند شاید متوجه شده باشند که برخی عدم دقت ها در محتوی و شیوه بیان این رساله وجود دارد که تا آنجا که ایجاب می کرد و در توان اینجانب بود در پاورقی ها به آنها اشاره شده است. این رساله در اصل بشکل دستنویس بزبان روسی نوشته شده است. شرایط پر از اضطراب و دلهره بی که در تحت آن اسناد محرم بایگانی کی جی بی پنهانی استنساخ و برون کشیده می شدند از بی دقتی ها در املائی نام ها و عدم مراعات نقطه گذاری که در زبان های اروپایی با دقت و وسواس مراعات می شود، آشکار است. پس ازینکه متروخین با اسناد برون آورده شده از کی جی بی به غرب آمد حجم گفتنی ها و افشا کردنی های مختلف بیشتر از آن بود که بتواند وقت و دقت لازم را برای ویرایش نوشته ها و پژوهش فاکت های یک رساله دستنویس بخرچ دهد.

تا جایی که معلوم است این رساله هنوز بزبان اصلی روسی نشر نشده و همانگونه که در پیشگفتار بخش اول این ترجمه دری آمده، برای نخستین بار در سال ۲۰۰۲ توسط «پروژه تاریخ بین المللی جنگ سرد» مربوط «مرکز بین المللی وودرو ویلسن برای دانشمندان» بزبان انگلیسی به نشر رسید. نسخه انگلیسی این رساله گویا معروض ویرایش قرار گرفته است اما کسانی که نسخه نشر شده انگلیسی را مطالعه کرده اند یا خواهند کرد گواهی خواهند داد که ویرایش انجام یافته ناقص و پر از کاستی هاست و کمتر تلاش صورت گرفته تا نوشته مطابق با معیارهای پذیرفته شده ویرایش مسلکی در غرب ارائه گردد. (املائی نادرست و ناممگون نام ها، عدم مراعات دقیق نقطه گذاری بخصوص هنگام نقل قول، از هم گسیخته بودن جملات و پراگراف ها و سلیس نبودن بیان). شاید هم این «عدم دقت» در واقع بخاطر بازتاب دهی دقیق اصل روسی بوده باشد.

اینجانب و اکثر خوانندگان این رساله مربوط نسلی هستیم که شاهد عینی وقایع شرح شده درین نوشته بوده ایم و با نامها و شهرت اشخاص ذکر شده و حوادثی که آفریدند تا حد زیادی آشنایی داریم و مستقیماً متأثر از درامه های تاریخی ننگینی هستیم که شرح جریانات پشت پرده آنها درین رساله و در نوشته های بشمار دیگر آمده است. ولی ما نسلی هستیم که بسوی شامگاه زندگی خودها روانیم و به یقین که خوانندگان جوانتر و آیندگان آن بوی آشنای خاطرات ناگوار این حوادث را که ما استنشام می کنیم نخواهند شنید، بنابراین لازم است توضیحات پاورقی و معرفی اشخاص و حوادث ذکر شده درین رساله هرچه همه جانبه تر و افشاگرتر باشد، که درین امر خود را محتاج مددکاری و همکاری خوانندگان ارجمند می دانم.

تعداد صفحات: ۶ از ۷

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید

maqalat@afghan-german.de

درين راستا از خوانندگان با درد اين سلسله تقاضا ميکنم که در صورتی که در مورد اشخاصی معلومات داشته باشند که درين رساله نام گرفته شده اند ولی معرفی دقیق نگرديده اند با تذکار آن به آدرس پیک برقی kbgdariproject@yahoo.ca در اکمال و بیشتر مؤثق ساختن اين سند که پس از پایان نشر انترنتی بشکل نسخه چاپی انتشار خواهد یافت سهم حقیقت پویانه بگیرند. معلومات ارسالی آنها بنام خودشان در پاورقی ذکر خواهد شد.

درين ارتباط بصورت مشخص معلومات ذیل تقاضا می گردد:

- جاسوس نام گرفته شده در دوران وحشت و خیانت ۷ ثوری چه مقام و منصبی داشت؟
- شخص مذکور اکنون در کجا زندگی می کند؟ اگر فوت نموده چه وقت و در کجا چشم از جهان پوشیده است؟
- «یک تصویر گاهی کار هزار کلمه را می دهد». اگر عکسی از اشخاص ذکر شده درين رساله (چه ایجننت های کی جی بی و چه قربانیان جنایات شان) سراغ داشته باشید با فرستادن یا دادن نشانی آن بر همه خوانندگان منت بگذارید.
- معلومات بیشتر پیرامون کارنامه شخص مورد نظر

سپاس من و همه خوانندگان به آنانی که درين راستا سهم می گیرند از پیش تقدیم باد. (برگرداننده)